

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I.**, P., IČO: X., zast. M., advokátom, M., proti žalovanému: **E.**, D., IČO: X., zast. J., advokátom, M., **o zaplatenie 1 500 000,- Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Cob 121/2006-127 zo dňa 13. 06. 2007 v znení opravného uznesenia č. k. 4 Cob 121/2006-165 zo dňa 16. 11. 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia krajský súd, ako súd odvolací, potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania vo výške 66 651,50 Sk k rukám právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že z obsahu spisu je nesporné, že medzi spoločnosťou H. a žalovaným bola uzatvorená podľa § 663 a nasl. Obč. zák. dňa 12. 09. 1995 nájomná zmluva, predmetom ktorej bol nájom nehnuteľností H. a H. s pozemkami a príslušenstvom. V článku IV. bolo dohodnuté ročné nájomné vo výške 3 mil. Sk a nájomné malo byť splácané v dvoch splátkach, a to vždy k 1. októbru a k 1. aprílu toho ktorého roka. Dňa 26. 09. 2005 bola medzi spoločnosťou H. ako postupcom a N. ako postupníkom uzatvorená v zmysle § 524 až § 530 Obč. zák. zmluva o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo postúpenie pohľadávky na bezdôvodnom obohatení vo výške 6 mil. Sk bez DPH, a ktorou bola postúpená pohľadávka, ktorá vznikla na strane žalovaného ako dlžníka

za obdobie od 01. 10. 2003 do 30. 10. 2005, a to vo výške 6 mil. Sk, ktorá predstavuje výšku nájomného zo zaniknutej nájomnej zmluvy.

Pohľadávka bola odplatne postúpená za dohodnutú cenu 4 mil. Sk. Z obsahu spisu je ďalej nesporné, že žalovaný dňa 30. 09. 2003 uhradil právnenému predchodcovi žalobcu, t. j. spoločnosti H. sumu 1,5 mil. Sk, pričom predmetnú sumu presne špecifikoval vo svojom oznámení o úhrade nájomného zo dňa 30. 09. 2003, kde uviedol, že zaplatil nájomné za užívanie H. a B. za obdobie od 01. 10. 2003 do 31. 03. 2004. Odvolací súd skúmal, či došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky najmä z hľadiska, či v čase postúpenia pohľadávky, pohľadávka žalobcu existovala. V danom prípade však dlžník, t. j. žalovaný, plnil uplatnenú výšku nájomného 1,5 mil. Sk, ktorého zaplataenia sa domáhal žalobca v žalobe, titulom bezdôvodného obohatenia ešte pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti H., pričom presne špecifikoval, že v danom prípade sa jedná o zaplataenie nájomného za obdobie od 01. 10. 2003 do 31. 03. 2004. Podľa § 330 ods. 2 Obch. zák., pri plnení peňažného záväzku sa započítava platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak. V danom prípade dlžník, t. j. žalovaný určil, že plnenie peňažného záväzku je potrebné započítať na nájomné, a preto nemohol právny predchodca žalobcu spoločnosť H. započítať predmetnú pohľadávku na penále. Na základe uvedenej skutočnosti, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade došlo v časti o zaplataenie 1,5 mil. Sk k postúpeniu neexistujúcej pohľadávky a v tejto časti postúpenej pohľadávky je zmluva o postúpení pohľadávky podľa § 39 Obč. zák. neplatná. Odvolací súd mal za to, že pokiaľ aj došlo k zániku nájomnej zmluvy zo zákona ku dňu 21. 01. 2001 a žalobca si uplatnil pohľadávku titulom bezdôvodného obohatenia, je potrebné vychádzať z tej skutočnosti, že bezdôvodné obohatenie vzniklo v dôsledku nezaplataenia nájomného za príslušné obdobie, a že žalovaný pri platení uvedenej sumy 1,5 mil. Sk mohol túto špecifikovať len ako dlžné nájomné, keďže predmetné nehnuteľnosti užíval a vznikla mu povinnosť za užívanie nehnuteľností platiť. Navyše sám žalobca si uplatnil výšku pohľadávky tak, ako bola dohodnutá v nájomnej zmluve, ako nájomné za užívanie nehnuteľností. Vzhľadom k tomu, že v čase podania žaloby už nájomný vzťah neexistoval, mohol si pohľadávku uplatniť len titulom bezdôvodného obohatenia, ale jej pôvod bol v neuhradenom nájomnom. Pokiaľ ide o posúdenie započítavacieho prejavu zo strany žalobcu, žalobca nepreukázal, voči ktorej konkrétnej pohľadávke bola zaplataená suma 1,5 mil. Sk započítaná, t. j. na aké penále, za aké konkrétne obdobie a či bolo toto penále v čase započítania splatné.

Aj započítavací prejav je právnym úkonom, ktorý musí byť v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal, že došlo k takémuto započítavaniu, a že k započítavaniu pohľadávky 1,5 mil. Sk na úroky ani nemohlo dôjsť s poukazom na ust. § 330 ods. 2 Obch. zák., odvolací súd započítavací prejav žalobcu neakceptoval. Nestotožnil sa s právnym záverom prvostupňového súdu pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré považoval postúpenie pohľadávky za neplatné, mal za to, že žalobca v zmysle zákona o nadácii mohol nadobudnúť takúto odpliatnu pohľadávku, že v danom prípade nadobudol pohľadávku výhodne, keďže ju kúpil za dve tretiny pôvodnej ceny, a tým došlo podľa ust. § 28 ods. 2 písm. a/ k zhodnoteniu majetku nadácie. Na základe uvedených dôvodov, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O. s. p. potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie, ktoré svojím podaním z 10. 12. 2007 vzal späť. Podľa § 243b ods. 4 O. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, preto konanie o dovolaní zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/, § 224 ods. 1 a § 243b ods. 4 O. s. p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2008

**JUDr. Margita Fridová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Silvia Važanová